

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1923

ΑΡΙΘ. 30

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΠΓΡΑΦΑ

Περὶ ὁρίου ἡλικίας, μεταθέσεως καὶ περιθάλψεως τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ περὶ ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 1ον.—Μητροπολίται τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμπληρώσαντες τὸ ἕξον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, μετὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ Β. διατάγματος.

Ἡ ἡλικία τῶν ἀποχωρούντων ἐξευρίσκειται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

α) Ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως. Πρὸς ληξιαρχικὴν πράξιν γεννήσεως ἐξομοιοῦται καὶ πᾶσα πράξις γεννήσεως ἢ βαπτίσεως συντεταγμένη παρ' ἐκκλησιαστικῆς ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀρχικοῦ νόμου ΤηΑ' τοῦ 1856.

β) Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη ληξιαρχικὴ πράξις, ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, ἐφ' ὅσον ἢ ἐγγραφῇ εἰς τοῦτο ἐγένετο πρὸ τοῦ 1911.

γ) Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ μηδὲ τὸ ὑπὸ β' στίχῳ, ἐκ τοῦ μοναχολογίου τῆς οἰκείας ἐκάστου Μονῆς.

δ) Ἐὰν δὲν ὑπάρχει μηδὲ τὸ ὑπὸ γ' στοιχείῳ ἐξ ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ Μητροπολίτου περὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐνάπιον οἰουδήποτε ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου.

Ἐὰν ἐξ οἰουδήποτε τῶν ὡς ἀνω στοιχείων ἐξακριβουταί μὲν τὸ ἔτος, οὐχὶ ὁμως καὶ ὁ μὴν τῆς γεννήσεως, ὁ Μητροπολίτης λογιζέται γεννηθεὶς πρὸ τῆς 31 Αὐγούστου τοῦ ἔτους τούτου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐντὸς τοῦ Μαρτίου ἐκάστου ἔτους καθορίζει δι' ἀποφάσεως αὐτῆς τίνες οἱ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς συμπληρώσαντες τὸ ἕξον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν καὶ ἀποχωροῦντες λόγῳ ὁρίου.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑποβάλλεται ἀμελητὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὅστις προκαλεῖ τὸ σχετικὸν Β. διάταγμα.

Διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἢ ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ὑπουργείου διαδικασία πρὸς ἀποχώρησιν τῶν ἤδη ὑπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας καταληφθέντων Μητροπολιτῶν διενεργεῖται μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου.

Ἄρθρον 2ον.— Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποχωροῦντες Μητροπολίται (ἢ καὶ οἱ ἤδη ἐκτὸς ὑπηρεσίας εὐρισκόμενοι τοιοῦτοι) τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λαμβάνουσι ἰσθίαν περι-

θάλψιν μηνιαίως ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἴσην πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν.

Ἄρθρον 3.—Τὸ β' ἐδάφιον τοῦ Δ' ἀρθροῦ τοῦ Σ' περὶ Ἐπισκοπῶν καὶ Ἐπισκόπων κλπ. νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Μετὰθεσις Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου γίνεται διὰ Β. διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου»

Ἐνα μῆνα μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἀποφάσεως μετὰθεσις Μητροπολιτῶν ἢ Ἐπισκόπων ἐπιτρέπονται μόνον:

α) Ἀμοιβαίως τῇ αἰτήσῃ των.

β) Τῇ αἰτήσῃ Μητροπολίτου εἰς κενὴν θέσιν.

γ) Ὡς διοικητικὸν μέτρον, μετὰ προηγουμένην ἀνάκρισιν, εἴτε εἰς κενὴν θέσιν, εἴτε εἰς Μητρόπολιν ἢ ὁ Μητροπολίτης ἐξήτησε μετὰθεσις.

Ἄρθρον 4ον.—Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, θεωρεῖται λήξασα ἢ θητεία τῶν κατὰ τὴν ΟΑ' Συνοδικὴν περιόδον ὑπηρετούντων Συνοδικῶν Συνέδρων, καλοῦνται δὲ ὡς Συνοδικοὶ Σύεδροι διὰ Β. διατάγματος Μητροπολίται τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὴ τηρουμένης τῆς κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης σειράς. Ἡ θητεία τῶν οὕτω καλουμένων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀποχωρούντων Συνοδικῶν Συνέδρων λήγει τὴν 31 Αὐγούστου 1924.

Ἡ ἰσχύς τῆς παρούσης ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1923.

Ὁ Ἀρχηγὸς

Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

11

Περὶ διοικήσεως τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 1ον.—Καταργεῖται ὁ νόμος ΣΑ' τῆς 9η Ἰουλίου 1852 (νόμος καταστατικὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) ὡς καὶ πάντες οἱ τροποποιούντες αὐτὸν νόμοι, τὴν δὲ Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διοικεῖ ὡς ἀνωτάτῃ ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας αὐτῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, συνερχομένη πρὸς τοῦτο κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὡς ἀνάγκη. Καταστατικὸς νόμος θέλει κανονίσῃ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας.

Ἄρθρον 2ον.—Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδοθησομέ-

νου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, θέλει κληθῆ ἔντος τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1923 ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ παρουσία τοῦ Β. Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀναλάβῃ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ διαρρυθμίσῃ τὰ κατ' αὐτήν, ἀποφαινομένη ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Β. Διατάγματι περὶ συγκλήσεως τῆς ζητημάτων. Ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὀρισθῆσεται διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς συγκλήσεως αὐτῆς.

Μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας διοικεῖ ἡ κατὰ τὸν νόμον ΣΑ' καὶ τοὺς τροποποιήσαντας αὐτὸν νόμους Ι. Σύνοδος.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρουσίας ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1923.

Ὁ Ἀρχηγὸς
Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

III

Περὶ ἀποχωρήσεως, μεταθέσεως καὶ περιθάλψεως τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 1ον.—Ἡ ὑπ' ἀριθ. 33960 τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1923 ἀπόφασις ἡμῶν τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Μητροπολίται τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνεπαρκεῖς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν κατὰ τοὺς ἱερεὺς κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους ποιμαντορικῶν αὐτῶν καθηκόντων ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας διὰ Β. Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ τρόπος τῆς ἀποχωρήσεως καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς ὡς ἄνω διατάξεως κανονισθῆσονται διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 2ον.—Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποχωροῦντες Μητροπολίται ἢ καὶ οἱ ἤδη ἐκτὸς ὑπηρεσίας εὐρισκόμενοι τοιοῦτοι τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λαμβάνουσιν ἰσοβίαν περιθάλψιν μνημιαίως, ἐκ τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ἴσῃν πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν.

Ἄρθρον 3ον.—Μετὰθεσις Μητροπολιτῶν ἢ Ἐπισκόπων ἐπιτρέπεται διὰ Β. Διατάγματος μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

α) Δόγῳ προαγωγῆς εἰς κενὴν θέσιν.

β) Ἀμοιβαίως τῇ αἰτήσῃ των.

γ) Τῇ αἰτήσῃ Μητροπολίτου εἰς κενὴν θέσιν.

δ) Μετὰ προηγούμενην ἔνορκον ἀνάκρισιν παραγυλλομένην ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, εἴτε εἰς κενὴν θέσιν εἴτε εἰς Μητρόπολιν, ἢς ὁ Μητροπολίτης ἐζήτησε μετὰθεσιν.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρουσίας ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1923.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

IV

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 33422 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 14 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. προτάσει τοῦ Ἡμετέρου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Καλοῦμεν πάντας τοὺς κανονικοὺς καὶ ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτας τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἵνα συνερχόμενοι ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ τὴν 24 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ παρουσία τοῦ παρὰ τῇ Ι. Συνόδῳ Β. Ἐπιτρόπου συγκροτήσωσι τὴν Α' Ι. Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος α') θέλει ἀναλάβῃ παρὰ τῆς, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστάσεως καταργηθείσης, Ι. Συνόδου, τὴν διοίκησιν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, β') θέλει ἐκφέρει γνώμην ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ νέου Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως προβλεπομένου γ') θέλει ἀποφανθῆ περὶ τῆς προσαρμογῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου πρὸς τὸ πολιτικὸν τοιοῦτον, δ') θέλει ἐκφέρει γνώμην ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 3 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 35420 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 14 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. περιλαμβανομένων ζητημάτων, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ παντὸς συναφοῦς πρὸς τὰ ἀνωτέρω ζητήματος ὑποβαλλομένου τῇ Ι. Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας ὑπὸ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου, οὗτινος ἢ ἐν τῇ Συνόδῳ θέσις καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἶναι τὰ αὐτὰ καὶ τὰ παρὰ τῇ Ι. Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων ἐργασία τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας θέλει παραταθῆ μέχρι τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1924, συμπεριλαμβανομένης, ὅποτε διαλύεται ἀφ' ἑαυτῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1923

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ Ὑπουργὸς

Α. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Δὲν προφθάνομεν νὰ συνερχώμεθα ἀπὸ τὴν κατάπληξιν, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς κεραυνοβολεῖ ἐν δράμα, οὐτινος ἤρωος εἶνε εἰς ἔφηβος «καλῆς οἰκογενείας», καὶ ἐπακολουθοῦσι καὶ ἄλλα, πάντων δ' ἡ λύσις εἶνε ἢ αὐτοκτονία ἢ φόνος. Καταρρέει ραγδαίως ἡ Ἑλληνικὴ οἰκογένεια. Καὶ θὰ ἦγο γελοῖον νὰ ὀμολῆ τις νῦν περὶ σάρακος ἀπλῶς, ὑποσκάπτουτος αὐτῆς τὰ θεμέλια. Ὁ σάραξ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ὑπὸ τὴν δυσώδη ἀπόπνοιαν τῶν «νέων ἡθῶν» ἐγιγαντώθη εἰς μεγαθήριον καὶ καταπίνει ζωντανὰ ἐν τῇ ἀκμῇ τῶν ὀλοκλήρα ἐφήβων καὶ κοριῶν ἀναστήματα, τέκνα ἀμελεστάτων γονέων, ὁπαδῶν τοῦ «νέου πολιτισμοῦ». Καὶ οἱ τοιοῦτοι μὲν γονεῖς εἶνε τῆς τύχης τῶν ἄξιοι, δρέποντες καρπούς, οὓς διὰ τῶν ἰδίων καλλιεργοῦσι χειρῶν. Γνωρίζοντες ὅμως ὅτι ὑπάρχουσιν ἔτι οἰκογένειαι ἑλληνικαὶ ἐπὶ ὑγιῶν ἀρχῶν συμπηχθεῖσαι καὶ γονεῖς τρέμοντες διὰ τὰ τέκνα τῶν, δὲν ἀποκάμνομεν συνιστῶντες σύντονον ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν σχέσεων, τῶν κινήσεων, καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων τῶν τέκνων τῶν. Το πονηρὸν σοβεῖ περὶ τὴν νεολαίαν ὑπὸ τὸσον ποικίλας μορφάς, ἀλλὰ καὶ τὸσον δυσσύλληπτον εἶνε ὑπὸ τῶν διωκόντων αὐτὴν, ὥστε μόνον ἡ μεγάλη πρὸς τὰ τέκνα, ἀλλ' ἅμα καὶ ὑγιῆς στοργή, ἐξ ἄλλου δὲ καὶ τῶν τραγικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνόχου ἀμελείας ἢ συναίσθησις δύνανται νὰ τεθῶσιν ἐπὶ τὰ ἔχνη του.

§§ Ὅσα καὶ ἄλλοτε ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ προΐοντος παρ' ἡμῖν οἰκογενεικοῦ ἐκφυλισμοῦ καταμαρτυροῦνται οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ ποιοῦ τῶν τέκνων ἀμελῶν ἢ καὶ ἠθικῶς ἀνερματίστων γονέων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐπ' ἐσχάτων παρατηρουμένης πικρῶσεως τῶν διαζυγίων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι εἰς τὴν αὔξησιν αὐτῶν συνετέλεσε καὶ ὁ νεαρὸς περὶ τῶν λόγων τοῦ διαζυγίου νόμος, καθ' οὗ ἐν καιρῷ, εἰ καὶ μάτην, ἀλλ' ὅμως ἀντετάχθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀντιδράσις. Τὰ αἴτια ὅμως τῶν συχνῶν διαλύσεων τῶν γαμικῶν δεσμῶν δέον νὰ ἀναζητηθῶσι βαθύτερον, τὸ δὲ κυριώτερον τούτων εἶνε ἡ ἔλλειψις ἀμοιβαίας ἀνοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἐρχομένων εἰς κοινωνίαν γάμου. Βεβαίως οὐδὲν εὐτυχέστερον καὶ εὐεργετικώτερον διὰ τὴν οἰκογένειαν ἢ τῶν χαρακτήρων ἀρμονία καὶ σύμπτωσις. Ἄλλ' οὐδὲν καταλογίζεται εἰς ἀρετὴν τὸσον, ὅσον ἡ χάριν ὑψηλοτέρου σκοποῦ αὐταπάρνησις, ἢ ἐκδηλουμένη ἐν διαθέσει ὑποχωρητικότητος καὶ ἀνοχῆς ἀπέναντι τῶν ἐλλείψεων συντροφίου ἐκλεγέντος μετὰ λόγου πρὸς συμβίωσιν ἐφ' ὅρου ζωῆς. Δημονεῖται ὑπὸ τῶν ἀψικόνων καὶ τῶν θρηυτῶν τῆς εὐκόλου καὶ εὐχαρίστου ζωῆς, ὅτι ὁ δόλιχος τοῦ οἰκογενειακοῦ σταδίου εἶνε συνηθέστατα τραχὺς καὶ ἀνάτης, ὅτι δ' ὁ δι' οὗ ἐστέφθη τὸν σύντροφον στέφανος συχνότατα ἐνέχει ἀκάνθας νυσοσούσας ὀδυνηρῶς, ἄθλον δὲ κυριολεκτικῶς ἀποτελεῖ, ὡς τὰ πολλὰ, ὁ οἰκογενειακὸς βίος μεστόν, οὐχὶ σπανίως, μαρτυρίων ἀνεκκαλήτων, ἀποτελούντων τὸν σταυρὸν νικηφόρου διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς δοκιμασίας, ἢν ὑφίστανται δι' ἀνώτερα τέλη.

§§ Εἶνε πλείστων ἐπαίνων ἄξιος ὁ καλὸς «Σύλλογος τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν» διὰ τὴν ὁσημέραι εὐρυσιν τῆς φιλανθρωπικοῦ δράσεώς του. Ἦδη ἀπὸ τινος τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ προέβη εἰς τὴν ἴδρυσιν ἰδίου «Τμήματος Ἀποφυλακίσεως» ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου ἐνεργοῦντος ἀποφυλακίσεις ἐν φυλακαῖς κρατουμένων διὰ χρῆν ἔνδεῶν οἰκογενειάρχων δι' ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν αὐτῶν, δι' ἐξευρέσεως ἐργασίας δι' αὐτοὺς μετὰ τὴν ἀποφυλακίσιν καὶ διὰ παρακολουθήσεως καὶ ἐπιβλέψεως τοῦ μετέπειτα βίου τῶν. Τὸ παράδειγμα τοῦ «Συλλόγου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν» ἔστω ὑπόδειγμα εἰς πάντα τὰ φιλανθρωπικὰ Σωματεῖα.

§§ Μετὰ τῆς αὐτῆς ἰκανοποιήσεως παρακολουθοῦμεν τὴν δράσιν καὶ τοῦ «Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Περιθάλψεως», ἰδρυθέντος ἐπὶ ἀνακουφίσει τῶν ἀνεργασίας καὶ τῶν ἀσθενούντων προσφύγων. Τὰς ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἑλληνίς» δημοσιευόμενας ἐκκλήσεις πρὸς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ἀφ' ἐνὸς μὲν πρὸς χρησιμοποίησιν προσφύγων ἀπόρων γυναικῶν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν, ἀφ' ἑτέρου δ' ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου τοῦ θαυμασίου ἐν Θεσσαλονίκῃ «Κεντρικοῦ Νοσοκομείου Προσφύγων» συνιστᾷ καὶ ἡ «Ἐκκλησία» θερμῶς πρὸς πάντας τοὺς δυναμένους νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῆς δυσπεριγράπτου προσφυγικῆς δυστυχίας.

§§ Ἡ ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καταδικη τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Κηφισίᾳ ναοῦ τοῦ ἁγ. Δημητρίου ἐπὶ παρανόμῳ καθυστερήσει τῶν μισθῶν τοῦ ἱεροψάλτου τοῦ ναοῦ, παρεκτὸς τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀνακουφίσεως, ὅπερ ἐμπνέει εἰς τοὺς ὑπὸ τῶν ναϊκῶν Συμβουλίων μισθοδοτουμένους ἐν γενεῖ, ἀποκαλύπτει κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον, ὅτι δυστυχῶς μεταξὺ τῶν τιμίων καὶ ἀξιοπρεπῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐπιτρόπων εἰσχωροῦσιν εἰς τοὺς ναοὺς πρὸς παροχὴν τάχα τῶν πολυτίμων τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ κυριολεκτικῶς «δεσπότης», αὐθαγῆτως ἰδιοποιούμενοι τὸ ἀπολυταρχικὸν δικαίωμα τοῦ κατ' ἀρέσκειαν μεταχειρίζεσθαι ὡς δούλους τοὺς ἐν τῷ ναῷ διακονοῦντας, καὶ ἀποβαίνοντες δι' ὄλον τοῦ ναοῦ τὸ προσωπικόν, καὶ δι' αὐτοὺς ἔτι τοὺς ἱερεῖς, πραγματικοὶ τύραννοι καὶ μάστιγες. Ἐντεῦθεν ἐξηγοῦνται καὶ τὰ πυκνὰ καὶ ἀλλεπάλληλα καὶ πικρὰ πολλῶν ἱερέων παράπονα κατὰ τῶν αὐτοῦ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ τῶν ἐπιλανθανομένων ἐπιτρόπων τούτων. Ἡ ὑπὸ τῶν ἀδικουμένων ἀμεσοῦς καταγγελία τῶν ἀρχοντίσκων τούτων εἶνε ἐπιβεβλημένη διὰ νὰ σωφρονίζονται καθ' οἷον τρόπον ἔσωφρονίσθησαν οἱ κύριοι Ἐπιτροποὶ τοῦ ἐν Κηφισίᾳ ναοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τῆς ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστάσεως, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἐκλήθησαν ὡς Συνοδικοί Σύεδροι οἱ Σεβ. Μητροπολίται Κορινθίας κ. Δαμασκηνός, Κυθήρων κ. Δωρόθεος, Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Ἀθηναγόρας καὶ Καρυστίας κ. Παντελεήμων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φθιώτιδος κ. Ἰακώβου, Τρίκκης καὶ Σιαγῶν κ. Πολυκάρπου, Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Διονυσίου καὶ Κορινθίας κ. Δαμασκηνοῦ, ἀπαλασσομένων διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τῶν κατὰ τὴν τρέχουσαν Συνοδικὴν περίοδον καθηκόντων τῶν Συνοδικῶν Συνέδρων. Δι' ἐτέρου δὲ Β. Διατάγματος ἀντὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας καὶ Παξῶν, κωλυμένου, ἐκλήθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Τιμόθεος.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος, μετὰ τὴν νενομισμένην διαβεβαίωσιν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, τὸ παρελθὸν Σάββατον 15 τρ. μηνὸς συνήλθεν εἰς συνεδρίαν. Χθὲς δὲ Παρασκευὴν συνήλθεν ὡσαύτως εἰς συνεδρίαν, ἐπικυρώσασα αὐθημερὸν τὰ πρακτικὰ αὐτῆς.

— Ὁ Μακ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἀπέστειλε προσκλήσεις πρὸς πάντας τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Ἱεράρχας ὅπως τὴν προσεχῆ Δευτέραν συνέλθωσιν ἐν τῷ Συνοδικῷ μεγάρῳ καὶ συγκροτήσωσι τὴν πρώτην Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀναλαμβάνουσαν τὴν διοίκησιν αὐτῆς.

— Ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, παρασταμένης τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὄρκον ὁ Ἀντιβασιλεὺς Ναύαρχος Παῦλος Κουντουριώτης τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην.

— Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καθήρησεν Ἐπιτροπεῖαν ἐκ τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ὡς Προέδρου, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ναυπακτίας καὶ Εἰδρυτανίας κ. Ἀμβροσίου, Κορινθίας κ. Δαμασκηνοῦ, καὶ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Ράλλη, Κ. Τριανταφυλοπούλου, Α. Ἀλιβιζάτου πρὸς μελέτην τοῦ ὑπὸ τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον ἐκπονηθέντος σχεδίου Καταστατικοῦ Νόμου καὶ προσαρμογῆν αὐτοῦ πρὸς τὸν νέον τρόπον τῆς κανονικῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας πρὶν ἢ γίνῃ νόμος τοῦ Κράτους.

— Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δήμερος ἄδεια ἀπουσίας ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ δι' ἐνιαῦθα, διὰ τὸν Ἱεροκήρυκα Ὑδρας καὶ Σπετσῶν δίμηνος ἄδεια ἀποδημίας εἰς Ἑλβετίαν διὰ τὸν Ἱερέα Ἀλ. Μπαλάν, ἐφημέριον τῆς Ι. Μητροπόλεως Κερκύρας.

— Διὰ Β. Δ. ὑλήθησαν εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον τὸ ἐν Ἀμαλιάδι ἐξωκκλήσιον «Φραγκαβύλλα» καὶ τὸ ἐν τῷ χωρίῳ Μπαρδάνου Ἠλείας ἐξωκκλήσιον «Μεταμόρφωσις Σωτήρος».

— Προϋτάθη τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἐκδοσις Β.Δ. περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον τῶν παρεκκλησίων 1) Ἀγ. Παρασκευῆς, τῆς Ἱ. Μονῆς Φανερωμένης, 2) Ἀγ. Δυναμέως, τῆς Ι. Μονῆς Πεντέλης καὶ 3) Ἀγ. Ἀθανασίου τῆς Ι. Μονῆς Αἰγίνης.

— Διεβιάσθησαν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς ἐκδοσιν Β.Δ. τελεσίτικοι ἀποφάσεις τοῦ Ἐπισκοπ. Δικαστηρίου Ναυπακτίας, δι' ὧν κατεδικάσθησαν εἰς βμηνον ἀργίαν ὁ ἱερεὺς Καροπλεσίου Δ. Τόλας καὶ 45 ἡμέρον τοιαύτην ὁ ἱερεὺς Τσεκλεῖστης Ν. Σταμούλης.

— Ἀνεκουνώθη τῷ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖῳ, ὅτι διωρίσθη προσωρινῶς Ἡγούμενος τῆς Ι. Μονῆς Κομνηνῶν-Λαρίσης ὁ Συμ. Κανετάκις καὶ Σύμβουλος τῆς Ι. Μονῆς Ὀρθοκωσιᾶς—Μαντινείας ὁ Λαυρ. Βλαχόπουλος.

— Προϋτάθη τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὁ διορισμὸς τοῦ ἱεροδ. Χριστοφόρου Δεσύμπρη ὡς Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος.

— Ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει Ἐπαναστατικῆς ἀποφάσεως καθ' ἣν οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας εὐρισκόμενοι Μητροπολίται λαμβάνουσιν ἰσοβίαν περιθάλψιν μηνιαίως ἴσην πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἱεραρχῶν, ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ Γεν. Ἐκκλ. ταμεῖον λάβῃ ταύτην ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκτελέσῃ διὰ τὸν πρῶτον Ἀθηνῶν Μητροπολίτην κ. Θεόκλητον.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Πρὸς τὸν Μακ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ἢ κ. Μαργαρίτα Πετρακοπούλου, εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς αὐτῆς Εὐσταθίου Λάμψα, ἀπέστειλε δρχ. 5000 ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου θηλέων καὶ δρχ. 1000 ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

— Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, 14 τρ. μηνός, εισηγούμενον τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Α. Στρατηγεπούλου, ἐπεκυρώθη ὁ νέος Ἐνοριακὸς νόμος. Τὸ γεγονός τοῦτο ἀνήγγειλεν ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ δι' ἰδίας ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Μακ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν. Τὸν ἐνοριακὸν Νόμον θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.»

— Κατὰ τὴν ἐσπρτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου τὰ ὄργανά τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Διευθυντοῦ ἱεροδ. Ἀκακίου Λαυριώτη μεταβάνα ἐν Βουλιαγμένης εἰς τὸ ἐγγὺς κείμενον χωρίον Βάχη, ἐσπράζον κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐψάλλον κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν καὶ ἐν τέλει ἐκοινώνησαν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων. Ἐκ τοῦ παραχθέντος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ δίσκου συνελέγησαν δρχ. 185, παρέμειναν δὲ τὰ ὄργανά ἐλόκληρον τὴν ἡμέραν ἐν τῷ χωρίῳ ἀπολαύσαντα τῆς περιποιήσεως τῶν εὐσεβῶν χωρικῶν.

— Προχθὲς Πέμπτη κατὰ τὴν ὥραν τῶν Λαϊκῶν Διαλέξεων ὁμίλησεν ἐν τῷ Μεγάλῳ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως ὁ

αίδες. Δευκάς Παπαναστασίου περί τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ ὡς οὐσιωδεστάτου παράγοντος τῆς ἀκμῆς ἢ παρακμῆς τῶν λαῶν.

—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1169 καὶ χρον. 31 Ὀκτωβρίου 1923 ἀποφάσεως αὐτοῦ τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν κατεδίκασε πάντα τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Κηφισίᾳ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου εἰς χρηματικὴν ποιεὴν δραχμῶν 500 ἕκαστον καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, λόγῳ παρανόμου κηθυστερήσεως τῶν μισθῶν τοῦ ἱεροψάλτου τοῦ εἰρημένου ναοῦ Ἀριστείδου Κούρτη.

—Διωρίσθη προσωρινὸς Ἐφημέριος τοῦ ἐν Λαυρεῖῳ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ὁ Αἰδὸς. Μ. Ρηγιωτάκης, τοῦ ἐν Βαρνάβᾳ Ἱερ. Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ὁ Αἰδὸς. Ἱερεμίας Γωμεριώτης, τοῦ δὲ ἐν Κουβαρᾷ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὁ Αἰδὸς. Κωνσταντῖνος Κεχαγιᾶς.

—Διωρίσθη προσωρινὸς Ἱεροδιάκονος τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ἱερ. Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος ὁ Γρηγόριος Θεοχαρίδης, ὀριστερὸς Ἱεροψάλτης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου ὁ Δημήτρ. Κοντορδάκης, προσωρινὸς δὲ Ἐφημέριος τοῦ ἐν Σαλαμῖνι Ἱερ. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὁ Ἀρχιμ. Μιχαὴλ Λαγουδάκης.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Εἰς ἀνασκαφάς, γενομένας ἐσχάτως ἐν τῇ παλαιᾷ ἀκροπόλει Σπάρτης, ἀνευρέθη ναὸς. τιμῶμενος, κατὰ τὴν μεγαλύτεραν πιθανότητα ἐπ' ὀνόματι τοῦ οἰοῦ Νίκωνος «τοῦ «Μετανεῖτε». Αἱ διαστάσεις τοῦ ναοῦ εἶναι ἀρκούντως μεγάλαι, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἀνάγεται εἰς τὸν δέκατον αἰῶνα. Πλησίον τοῦ ναοῦ εὑρέθη καὶ τάφος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τὸ ἀποσταλὲν πρὸς τὴν Νομαρχίαν Κωνσταντινουπόλεως ἔγγραφον τῶν Πατριαρχείων περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἔχει οὕτω:

«Ἡμεῖς οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Μητροπολίται κεκτημένοι τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς συνελθόντες κατὰ τοὺς ἐκλογικούς κανόνας σήμερον Πέμπτην 8ην Δεκεμβρίου ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ προέδμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐξελέξαμεν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τὸν Μητροπολίτην Χαλκηδόνος κ. Γρηγόριον. Διὸ ὑποβάλλομεν τοῦτο πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

- † Ὁ Μητροπολίτης Δέρκων *Καλλίνικος*.
- † Ὁ Μητροπολίτης Νσοκισσαρείας *Δγαθάγγελος*.
- † Ὁ Μητροπολίτης Ἀνέων *Θωμᾶς*.
- † Ὁ Μητροπολίτης Καισαρείας *Νικόλαος*.
- † Ὁ Μητροπολίτης Κυζίκου *Καλλίνικος*.
- † Ὁ Μητροπολίτης Νικαίας *Βασίλειος*.
- † Ὁ Μητροπολίτης Αἴνου *Ἰωακείμ*.
- † Ὁ Μητροπολίτης Σιλυβρίας *Εὐγένιος*.
- † Ὁ Μητροπολίτης Ροδοπόλεως *Κύριλλος*.

—Ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τῶν Πατριαρχείων ἀπὸ τοῦ περιβλήτου παπᾶ Εὐθύμῃ ἢ Ἱερᾶ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπέστειλε τὰ ἀκόλουθα τηλεγραφήματα:

Πρὸς τὰς Α. Β. τὸν Πρωθυπουργὸν *Ἰσμετ Πασᾶν*
καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης *Σεῖτ Βέην*

Α γ κ υ ρ α ν

Ἡ ταύτην τὴν νύκτα δι' ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἔξωσις ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τοῦ Παπᾶ Εὐθύμῃ καὶ καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ τῶν ἀποτολμησάντων τὴν

κατάληψιν τοῦ Πατριαρχείου, καὶ τὴν παραβίασιν οὕτω τοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας διὰ πρωτοφανοῦς τρόπου, συνεκίνησε βαθύτατα τὴν Ἱ. Σύνοδον καὶ ἅπαντας τοὺς Χριστιανούς.

Ὡς ἐκ τούτου ἐκφράζοντες τὰς εὐχαριστίας, τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν ἡμῶν πρὸς τὴν σεβαστὴν Κυβέρνησιν, εὐχόμεθα ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱ. Συνόδου

† Ὁ Κυζίκου *Καλλίνικος*

Πρὸς τὴν Α. Β. τὸν Νομάρχην Κων)πόλεως *Χαϊδάρ Βέην*.

Ἡ διὰ τῆς ἀστυνομίας ἔξωσις ταύτην τὴν νύκτα τοῦ Παπᾶ Εὐθύμῃ καὶ τῶν ὁπαδῶν του, τῶν ἀποτολμησάντων τὴν ἀξιοποιεῖν πρᾶξιν τῆς παραβίασεως τοῦ Πατριαρχείου, συνεκίνησε βαθύτατα τὴν Ἱ. Σύνοδον καὶ τοὺς χριστιανούς.

Ἐπὶ τῇ τοιουτοτρόπως ἐκδηλωθείσῃ δικαιοσύνῃ τῆς Κυβερνήσεως ὑποβάλλομεν εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνην.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱ. Συνόδου

† Ὁ Μητροπολίτης Κυζίκου *Καλλίνικος*

ΚΟΠΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΔΕΣΑΝΑΡΕΙΑΣ

Τῇ 22α τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. συνεπλήρου πεντηκονταετῆ ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Κοπτικῶν ποιμαντορίαν ὁ Πατριάρχης αὐτῶν κ. Κύριλλος Β', ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐτελέσθη πανηγυρικὴ λειτουργία ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἐν Καίρῳ, παρισταμένου πολλοῦ πλήθους κλήρου καὶ λαοῦ καὶ πολλῶν ἐπισήμων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας Μητροπολίτης Μίμφιδος κ. Νεκτάριος. Ἐπὶ τούτῳ ἀντηλλάγησαν φιλόφρονα τηλεγραφήματα μεταξὺ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Φωτίου, καὶ τοῦ πανηγυρίζοντος τὸ Ἰωδιταῖον αὐτοῦ Κόπτου Πατριάρχου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Γρηγόριος, πληροφορηθεὶς ὅτι ἐν Ἀμερικῇ παρεπιδημῶν Μητροπολίτης τοῦ Ἀντιοχικοῦ θρόνου Σελευκείας κ. Γερμανὸς ἐχειροτόνησε δύο Ἕλληνας ἱερεῖς ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐνετείλατο αὐτῷ νὰ ἀπέχη ἄλλοτε πάσης ἐπεμβάσεως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἤθελον ληφθῆναι πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβεβλημένα μέτρα.

ΑΓΙΑ ΓΗ

—Πληροφορία ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἀναφέρουσιν, ὅτι κατὰ τὰς ἐνεργουμένας ἐν Βηθεσδα ἀνασκαφὰς οἱ ἀρχαιολόγοι ἀνεκάλυψαν σαρκοφάγον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει γεγραμμένον τὸ ὄνομα «Φελιον», ὃν θεωροῦσιν ὡς θεῖον Ἡρώδου τοῦ Μεγαλοῦ. Ἀνεκαλύφθη ἐπίσης καὶ ἀναθηματικὴ στήλη τοῦ βασιλέως τῆς Σέτι Α', ἀναφέρουσα τὸ ὄνομα Βεῖσῶν καὶ περιγράφουσα τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Φαραῶ ἐν Παλαιστίνῃ.

—Ἀπὸ τινος διενεργοῦνται ἐπὶ τοῦ ἔρους Ὁφελ ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ καθηγητοῦ Macalister, βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Duncan. Ὑπὲρ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων, διενεργουμένων δαπάνῃ τῆς «Ἠνωμένης Ἀποστολῆς τοῦ πρὸς ἐξερευνήσιν τῆς Παλαιστίνης Κεφαλαίου» καὶ τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» μέγα παρατηρεῖται ἐνδια-

φέρων. Μεταξύ άλλων διακεκριμένων προσώπων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κανταβρυγίας καὶ ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής Παλαιστίνης διετράνωσαν δι' ἐπισήμων ἐγγράφων τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ ἐγχειρήματος.

— Ἐσχάτως οἱ Φραγκισκανοὶ μοναχοὶ σκάπτοντες πρὸς ἰσοπέδωσιν τοῦ κατωγαίου τῶν ἐν Βηθλεὲμ οἰκοδομῶν αὐτῶν ἀνεῦρον δέκα τρεῖς κώδωνας. Ὁ Paul Cheneau περιγράφων τοὺς ἀνευρεθέντας τούτους κώδωνας ἐκφράζει τὴν γνώμην, ὅτι οὗτοι θὰ ἐνεταφιάσθησαν ἐκεῖ περὶ τὰ μέσα τοῦ 19 αἰῶνος ὑπὸ τῶν Φραγκισκανῶν πατέρων, καθ' ὃν χρόνον, ἀλωθείσης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων, Μωάμεθ ὁ πορθητῆς ἀπηγόρευσε τὴν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις χρῆσιν κωδῶνων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐν τῷ «Ἐκκλησιαστικῷ Κήρυκι» τοῦ Σικάγου, μνηστῆς Ὀκτωβρίου ε. ε., δημοσιεύονται θερμὰ τηλεγραφήματα πρὸς τὸν κ. Λόυδ Τζώρτζ, ἀπευθυνόμενα ἐπὶ τῇ εἰς Ἀμερικὴν ἀφίξει του ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ σεβ. Ἐπισκόπου κ. Φιλαρέτου, ἐκφράζοντα δὲ τὴν πρὸς τὸν τῶς Πρωθυπουργὸν τῆς Μεγ. Βρετανίας εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

— Ὁ ἐν Jacksonville, Fla, ἀρχιμ. κ. Εὐγένιος Πετούλης κατήρτισε Σύλλογον Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων, ὑπὸ τὸν τίτλον «Πάτρια», οὗτος σκοπὸς εἶναι: ἡ προστασία τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου καὶ ἡ φιλανθρωπία.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Σικάγου συνέστη ἐκεῖ «Ἐνωσις τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Κληρικῶν τῆς Ἐπισκοπικῆς Δικαιοδοσίας Σικάγου», ἥς σκοπὸς ἐστὶ: ἡ ὑπεράσπισις τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ πολιτεύματος τῆς ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ποσορικῶς τε καὶ γραπτῶς, ἡ ὑποβοήθησις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ εὐπρεπείας εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ τὴν ἐπισκοπικὴν δικαιοδοσίαν Σικάγου περιφερείας, ἡ κατὰ Χριστὸν μεθοδικὴ ὑποβοήθησις τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων τῆς Ἐπισκοπῆς, ἡ προφύλαξις αὐτῶν ἀπὸ πάσης ὀλεθρίας προπαγάνδας, ἡ διὰ προσφῶρων μέσων καλλιέργεια τῆς γλώσσης τῆς Ἐκκλησίας, ἡ καλλιέργεια φιλικῶν σχέσεων πρὸς τὸν κλῆρον τῶν συνοίκων Ἐκκλησιῶν πρὸς ἐπιδίωξιν γενικωτέρων χριστιανικῶν σκοπῶν, ἡ ὑπεράσπισις τοῦ γοήτρου τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου ἐν τῇ ξένη, ἡ σύσφιξις τῶν ἀμοιβαίων δεσμῶν ποιμαίνοντων καὶ ποιμαυμένων, ἡ μόρφωσις τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Κλήρου τῆς Ἐπισκοπῆς, συμφῶνως πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας, καὶ ἡ ἐν γένει βελτίωσις τῆς θέσεως αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἡ μελέτη καὶ ἐπίλυσις διαφόρων προβλημάτων, παρουσιαζομένων εἰς τὴν ἐν γένει δρᾶσιν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ κλήρου.

Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς ἐνώσεως ταύτης θὰ συγκαληθῆται δις τοῦ ἔτους, κατ' αὐτὴν δὲ θὰ γίνωνται συσκέψεις καὶ συζητήσεις περὶ τῶν ζωτικῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας.

— Τῇ 2 Δεκ., ἡμέρᾳ ἀμερικανικῶν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν τοῦ ἐν Ἑλλάδι προσφυγικοῦ κόσμου, ἡ ἐν Σὺλτ Λιῦκ Σίτυ φιλογενῆς καὶ εὐσεβῆς ἑλληνικὴ παροικία ἐτέλεσε πάνδημον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν σφαγέντων ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, ὡς καὶ δέησιν ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐμερίας τῶν διασωθέντων ὄρφανῶν καὶ τῶν ἄλλων προσφύγων, διὰ συγκινητικῆς δ' ἐκκλήσεως εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἥς πρόστατο ὁ ἱερεὺς τῆς Κοινότητος κ. Βαρ-

θολομαῖος Καραχάλιος ἐκλήθησαν οἱ Ἕλληνες τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων νὰ συνεισφέρωσι τὰς προσφοράς των ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

— Ἡ Σύνοδος τῆς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἀπεφάνθη κατὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἡμερολογίου, κρίνασα ὅτι τοῦτό τε τὸ ζήτημα καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ Πανορθοδ. Συνεδρίῳ ἀποφασισθέντα ἀνήκουσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὴν ἀπόφασιν Οἴκουμ. Συνόδου. Ἐφ' ᾧ καὶ διεβίβασεν ἐντολὴν πρὸς τὸν μετασχόντα τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου Ἀρχιεπίσκοπον Ἀναστάσιον, προϊστάμενον τῶν ἐν Κ)πόλει Ρώσων ὀρθοδόξων, ὅπως καθύψην λογιζόμενος ἑαυτὸν μέλος Ἐπιτροπείας «μετονομασθείσης ὑπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου εἰς Πανορθόδοξον» ὡς καὶ τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου Ἐπιτροπῆς. Ἡ αὕτη ἐντολὴ διεβιβάσθη καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Ρῶσον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξάνδρον.

— Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Συνόδου τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας Σεβ. Μητροπολίτης Ἀντωνίως δεχθεὶς εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν ἐν Σρέμσκη Καρλόβτση τῆς Σερβίας τὸν διάκονον τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας Ἰωσήφ Κοτέ, ἐχειροτόνησεν αὐτὸν εἰς διάκονον καὶ μετὰ διήμερον εἰς πρεσβύτερον, ἀπέστειλε δὲ αὐτὸν εἰς ἱεραποστολικὴν διακονίαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀλεούτης (παρὰ τὴν Ἀλάσκαν τῆς Β. Ἀμερικῆς).

— Ἐν Ρωσίᾳ ἡ Μπολσεβικὴ ἐξουσία κρατεῖ εἰσέτι ἐν εἰρκταῖς περὶ τοὺς 80 Ἐπισκόπους, διαρκῶς δὲ καταδιώκει πολλοὺς ἐκ τῶν εἰσέτι ἐλευθέρων, ἐπὶ διαφόροις προφάσεσι.

Ἐπ' ἴσης διατελοῦσιν ἐγκάθειρτοι καὶ πολλοὶ Παλιόπιστοι ἱερεῖς, πολλοὶ δὲ καὶ ἡ ἀπλῶς κλείονται, ἡ μεταβάλλονται εἰς λέσχας ἐργατικὰς. Πλεῖστοι κώδωνες καταδιβαζόμενοι ἐκ τῶν κωδωνοστασιῶν πωλοῦνται ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἀεροπορικοῦ στόλου.

— Ἐκ Ρήγας ἀνακοινοῦται, ὅτι ἀπεφασίσθη ἐν Μόσχᾳ ἡ ἀναστολὴ τῶν κατὰ τῆς θρησκείας διωγμῶν καὶ διώξεων, διότι πᾶσαι αἱ πρὸς ἐκμηδένισιν αὐτῆς προσπάθειαι ἀπεδείχθησαν μάταιαι.

Ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο οἱ «Τάιμς» ἀναγράφουσι, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τῶν Μπολσεβικῶν συνεδράσθη πρὸς ἀπόπειραν περὶ μελλούσης συνεννοήσεως αὐτῶν μετὰ τοῦ Πατριάρχου, ὅπως ἡ παῦσις τοῦ διωγμοῦ ἐπέλθῃ ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναγνωρίσεως τῆς Σοβιετικῆς Ἐξουσίας.

— «Αἱ Ἐκκλησ. Εἰδήσεις» τῆς Συνόδου τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ρώσων Ἀρχιερέων ἀναγράφουσι, ὅτι ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς 6 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἡ Μπολσεβικὴ ἐφημερίς «Παραμονή» ἐδημοσίευσεν εἰδήσιν ἐκ Μόσχας, καθ' ἣν «οἱ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπρόσωποι τῶν Πατριαρχείων Ἀρχιμανδρίται Ἰάκωβος καὶ Παῦλος ἐδήλωσαν εἰς τὴν Σύνοδον, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουσι τὸν Τύχωνα Πατριάρχην, ὡς μόνον δ' ὄργανον τῆς Ἐκκλησ. διοικήσεως τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θεωροῦσι τὴν Σύνοδον. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου Μητροπολίτης Καισαρείας Νικόλαος, ἐρωτηθεὶς περὶ αὐτοῦ, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ εἰδήσις αὕτη εἶνε ψευδεστάτη. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου οὐδέποτε προέβη, οὐδὲ δύναται νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην δήλωσιν, μάλιστα δὲ μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου χαρακτηρισμὸν τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος ὡς «Ὁμολογητοῦ». Πάντως δὲ, ἐπιπροσθετομένημεῖς, οὐδ' ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξάνδρειας ἠδύ-

νατο να ποιήσῃται τοιαύτην δήλωσιν, ἢ δ' ἀνωτέρω εἰδησις ἀπορρεῖ ἀπλοῦν πόθον τῶν Μπολσεβικῶν.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρωσσίας πρόκειται προσεχῶς νὰ συνέλθῃ ἐν Μόσχᾳ Παρθωσιακὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον, ἵνα ἀποφασίσῃ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων τῆς ἐν Ρωσσίᾳ Ἐκκλησίας μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὴν ἐν τῇ ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ ἤδη φθίνοντος ἔτους ὑπὸ τοῦ Πάπα Πίου τοῦ ΙΑ' ἀπολυθείσῃ ἐγκυκλίῳ ὑπόδειξιν συγκλήσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν προσεχῇ μέλλοντι ἐνέκριναν ἤδη πάντες εἰ ἀνά τὸν κόσμον Ἐπίσκοποι τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας, νῦν δὲ μαυθάνομεν ὅτι ἡ Σύνοδος αὕτη θὰ συκληθῇ ὄντως ἐν Ρώμῃ τῷ 1925, θὰ μετὰσχῶσι δ' αὐτῆς περὶ τὰς 3,000 Ἐπισκόπων. Κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν πρόγραμμα, ἡ πανηγυρικὴ τῆς Συνόδου ἐναρξίς ὡς καὶ αἱ συνεδρίαί γενησονται ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Πέτρου, ὑποκείμενον δὲ τῶν συσκέψεων ἔσται ἡ *Οὐνία*, τὸ ζήτημα δῆλα δὴ τῆς μετὰ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, διὰ τοῦτο δὲ θὰ προσκληθῶσιν ὅπως μετὰσχῶσι τῆς Συνόδου καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο λέγεται, ὅτι ὁ Πάπας Ρώμης πιστεύει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Συνόδου οὐχὶ κυρίως διὰ τῆς ὁμαδικῆς πασῶν ὁμοῦ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν ἐνώσεως πρὸς τὴν Ρωμ. Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ διὰ τῆς τμηματικῆς, ἥτοι διὰ τῆς ἀνὰ μίαν ἐκάστην ἐνώσεως αὐτῶν ἢ τοιαύτη δ' ἐποψίς ἐγένετο ὑποκείμενον συσκέψεων εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν τῷ Βατικανῷ, ἔπερ εἶνε ἔτοιμον καὶ νὰ προβῇ εἰς ὑποχωρήσεις καὶ παραχωρήσεις ἐν πολλοῖς σημείοις.

—Ἐν ἐπισήμῳ «Πράξει» τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, δημοσιευθείσῃ τῇ 7 Ἰουνίου 1923, ἀναγινώσκομεν, ὅτι ὑπὸ τοῦ Πάπα Ρώμης παρέχεται ἄφεςις 300 ἡμερῶν δι' ἐκάστην εὐλαβῆ ἀπαγγελίον τῆς ἀκολούθου συντόμου προσευχῆς:

«Σῶτερ τοῦ κόσμου, σῶσον τὴν Ρωσίαν, ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν σωτηρίας τῆς Ρωσίας».

Αἱ ἐν Σρ. Καρλόττῃ ἐκδιδόμεναι «Ἐκκλησιαστικαὶ Εἰδήσεις», τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Συνόδου τῶν Ρώσων Ἀρχιερέων, σχολιάζουσαι τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ Πάπα, ἐπιλέγουσιν ὅτι εἰς αὐτὸ προέβη ἡ Α. Ἀγιότης μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Συνόδου ταύτης ἐκφρασθεῖσαν μομφήν, ὅτι ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία εἰσώπα ὅταν οἱ θανατώσαντες τὸν Λατίνον Ἐπίσκοπον Μπουτκέβιτς Μπολσεβικοὶ ἐτυφέκισον κατὰ δεκάδας τοὺς Ρώσους Ἐπισκόπους καὶ καθ' ἐκατοντάδας τοὺς Ρώσους ἱερεῖς.

—Ἐξ ἀφορμῆς τῶν εἰς θάνατον καταδικῶν τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν, κατὰ τὴν τελευταίαν στάσιν ἡ Α. Α. ὁ Πάπας ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἔκκλησιν, δι' ἧς ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ εἶνε δυνατὸν εἰς αὐτὴν νὰ ἐπιδείξῃ ἐπισίκειαν ἀπέναντι τῶν καταδικασθέντων.

—Ἡ Α. Ἀγιότης ὁ Πάπας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπετείχετι τινὸς τῶν καθολικῶν Ρουθῆνων ἀπέλυσε Ἐγκύκλιον καλῶν πάντας τοὺς ἐπισκόπους τοῦ κόσμου ὅπως ἐπικουρήσωσιν αὐτῷ εἰς τὰς ἐνεργείας ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν Ρώμης. Πίος ὁ ΙΑ' ἐχρονολόγησε τὴν Ἐγκύκλιον αὐτοῦ ταύτην ἀπὸ 12 Νοεμβρίου, ἡμέρας καθ' ἣν πρὸ τριακοσίων ἐτῶν, ὁ Ἰωσαφάτ, ἐπίσκοπος τοῦ Πόλσκ, τῆς Λευκῆς Ρωσίας, ἀπέθνηκε μαρ-

τυρικῶς ὑπὲρ τοῦ θριάμβου τῆς καθολικῆς Ἰδέας. Διὰ τῆς Ἐγκυκλίου ταύτης ὁ Ποντίφηξ ἀποβλέπει μὲν νὰ ἐπαναφέρῃ πάντας τοὺς χριστιανούς εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ καὶ νὰ ἀποκααστήσῃ τὴν ἐνότητά ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, οὐχ ἤττον ὁμως ἰδιαίτερον δεικνύει ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν Σλαύων Ἀνατολικῶν, ὧν μεγάλοι εἶναι οἱ δεσμοὶ πρὸς τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν. Ἐνῷ δὲ προτρέπει τοὺς Ἀνατολικούς νὰ γνωρίσωσι καλύτερον τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, ἀφίνοντες προκαταλήψεις τινάς, προτρέπει τοὺς Λατίνους νὰ μελετήσωσι προσεκτικώτερον τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ ἥθη τῶν Ἀνατολικῶν, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐνωσιν, ἧς πραγματοποιουμένης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πάντες οἱ λαοὶ θὰ ἀπολαύσωσι τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ φυλὴ των, ἡ γλώσσά των, αἱ παραδόσεις των καὶ αἱ ἀκολουθίαι των. Ἐν τῇ σκέψει τοῦ Ποντίφηκος αἱ ἠνωμένοι Ἀνατολικάι Ἐκκλησίαι, τόσον ἐν Εὐρώπῃ, ὅσον καὶ ἐν Ἀσίᾳ εἶναι ἀκροπόλεις τοῦ καθολικισμοῦ. Δι' αὐτῶν ἡ Ρώμη ὀφείλει νὰ προσπαθῆσῃ νὰ ἐνώσῃ τὰς κεχωρισμένας Ἐκκλησίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὡς ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγράψαμεν, συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀγγλικανοῦ Ἐπισκόπου Cwynne κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἡμέρας ἐν Χελουάν τῆς Αἰγύπτου τὸ Συνέδριον πρὸς ἐνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Εἰς τοῦτο παρέστησαν ἀντιπρόσωποι τῶν κυριωτέρων προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Κοινοτήτων, τῆς Ἐκκλησίας τῶν Κοπτῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας. Κατὰ τὰς συσκέψεις ταύτας ὠμίλησεν ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁ κ. Ἀγαμέμνων Ζάχος ἀγγλιστὴ «περὶ τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως». Ἡ ἐπισφραγιστήριος τελετὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐγένετο ἐν τῷ ἐν Χελουάν Ἀγγλικανικῷ ναῷ, ὅπου ὁ προεδρεύων ἀγγλικανὸς Ἐπίσκοπος ὠμίλησε δι' ὀλίγων ἀποχαιρετιστήριον προσλαλίαν ἀπέτεινε, κατὰ παράκλησιν τοῦ προεδρεύοντος, ὁ ἀρχιμανδρίτης Γεννάδιος.

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Παρισίων πρὸς τὸν ἐλληνικὸν τύπον ὠμίλησεν ἐν Παρισίοις ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου, ὁ ἱεραπόστολος Δελαρῆ, ἀναπιύξας τὰ μαρτύρια, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, ἐν τέλει δ' ἐπεκαλέσθη τὴν συμπάθειαν καὶ τὸ χριστιανικὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν δεινοπαθόντων χριστιανῶν.

—Ἡ 29 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐωρτάσθη ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ὡς ἡμέρα Εὐχαριστιῶν πρὸς τὸν Θεόν, δι' ὅσα καλὰ ἐπιδαψιλεύει εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν λαόν.

—Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀμερικῆς ὁ Ἰωάννης Κοδρόφσκυ, ἐμφανισθεὶς ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἀρχιεπισκόπου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, φέρων δὲ ἔγγραφα σχετικὰ τοῦ Τρότσκι, εἰσήλθεν εἰς τὸν καθεδρικὸν ρωσικὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου, ζητῶν τὴν παράδοσιν αὐτοῦ, καὶ ἐπιδεικνύων τὰ ἔγγραφα τῶν Σοβιετικῶν Ἀρχῶν, δι' ὧν μετεδιδάχοντο τάχα εἰς τὴν ἔξουσίαν τοῦ 250 ὀρθόδοξοι Ρωσικαὶ Ἐκκλησίαι τῆς Ρωσικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Ὁ Κοδρόφσκη ἀπεδιώχθη ἐκ τοῦ ναοῦ τῇ ἐπεμβάσει τῶν Ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἠπειλήθη δὲ καὶ διὰ φυλακίσεως, ἂν ἐπαναλάμβανε τὴν ἀπόπειράν του.

ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΣ

—Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἱερουσαλήμ, ἐνῷ Ἀραβες ἐργάται

κατεγίνοντο εἰς ἑκατὰς παρὰ τὸν χειμᾶρον τῶν Κέδρων, ἀνέσκαψαν τάφον περιέχοντα τέσσαρα φέρετρα μετὰ λειψάνων. Οἱ ἀρχαιολόγοι ὀρμώμενοι ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν φερέτρων ἐπιγραφῶν: 'Ελιέξερ, Ἰησοῦς, Συμεὼν καὶ Σαλόμ, Σιών, ἀποφαίνονται, ὅτι τὰ λείψανα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς ἱερεῖς τῆς περιόδου τῶν Μακκαβαίων.

ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣΜΟΣ

Ἔνεκα τῆς νέας πολιτικῆς διαμορφώσεως τῆς Τουρκίας, ἐσχάτως ὁ Σουλτάνος, ὅστις εἶναι συγχρόνως καὶ θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τοῦ Ἰσλαμικοῦ κόσμου, χαλίφης, διέρχεται κρίσιν. Ἀπέναντι τοῦ νεωτέρου δημοκρατικοῦ ἐν Τουρκίᾳ πνεύματος, τὸ ὅποιον διασαλεύει τὸ θεοκρατικὸν κῆρος τοῦ Χαλίφου, ἵσταται ἰσχυρὰ μερὶς τοῦ Μωαμεθανικοῦ κόσμου ἐπιθυμοῦσα τὴν διατήρησιν τῆς παλαιᾶς τάξεως τῶν πραγμάτων. Τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο ἀποσχολεῖ ζωηρῶς τὸν Τουρκικὸν λαόν. Εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως ἀναφέρουσιν ὅτι πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος θὰ συγκληθῇ ἐν Κων)πόλει Πανισλαμικὸν συνέδριον.

Κατὰ τῶν νεωτεριστικῶν ἀντιλήψεων τῆς νέας Τουρκικῆς Δημοκρατίας ἤδη ἐκηρύχθησαν οἱ μέγα κῆρος ἐν τῷ Μουσουλμανικῷ κόσμῳ κεκτημένοι Ἐμίρ Ἀγὰ καὶ Ἀγὰ Χὰν ὧν σχετικαὶ ἐπιστολαὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ τουρκικῷ τύπῳ, ἀλλ' οἱ ἐνεχόμενοι εἰς τὴν δημοσίευσιν ταύτην συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας καὶ πρόκειται νὰ δικασθῶσιν ὡς ἀντιδραστικοὶ κατὰ τοῦ τουρκικοῦ καθεστώτος.

NEA BIBLIA

Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηθὶς (ΠΗ') τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου (Πρυτανεῖα Κωνστ. Η. Πολυγέ- νους 1921—1922). Ἐν Ἀθήναις 1923.—Ἐκ τῶν περιεχομένων: *Κωνστ. Ράλλης*, Περὶ τῆς τῶν Μοναστηριακῶν Συμβουλῶν καταστάσεως κατὰ τὸ δίκαιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. *Τιμ. Ἡλιοπούλου*, Ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεως (ἀπάντησις εἰς τὰς «Φιλοσοφικὰς ἐπιστάσεις» τοῦ κ. Θ. Βορέα). *Χρυσὸστ. Παπαδοπούλου*, Δι' ἐπαρχίας τῶν Πατριαρχεῶν Κων)πόλεως κατὰ τοὺς μέσους χρόνους». *Σεβαστοπούλειου Ἀγῶνος κρείς* ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ τῷ τελετῶν αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου τῇ 3 Μαΐου 1923 ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ Θεοφίλου Βορέα, τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. 1923.

Erwin R. Goodenough [B. D., Phil. (Oxos)], The Theology of Justin Martyr. Jena 1923. Σελίδες x + 320.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

* Ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀργανοφείου Βουλιαγμένης

Γ. Στεφανόπουλος (Ἄγ. Ἀνάργυροι Ψυρρή) δρχ. 1022.15, Μητροπολίτης Κεφαλληνίας δρχ. 1406.50, Γ. Στεφανόπουλος (Ναοῦ Ἀσωμάτων Πύλης Ἀγορᾶς) δρχ. 353, Γ. Στεφανόπουλος (Ναοῦ Ἀσωμάτων Πολυγώνου) δρχ. 912, Σπ. Κουτρομπάνος (Ναοῦ Ἄγ. Σπυριδωνος) δρχ. 200, Κ. Ἀναγνωστόπουλος (Ναοῦ Ἀσωμάτων Θησίου) δρχ. 465, Γ. Στεφανόπουλος (Ἄγ. Φιλίππου) δρχ. 445, Μητροπολίτης Γόρτυνος δρχ. 1750, Ἀρχιερ. Ἐπίτρ. Μεσσηνίας δρχ. 630, Ἀρχιμ. Διον. Παπανικολάου δρχ. Πόρου δρχ. 298.85, Ἰωάν. Διαμαντόπουλος δρχ. 100, Σωτηρ. Παχῆς (Μεταμορφ. Πειραιῶς) δρχ. 1000, Μητροπολίτης Μαντινείας δρχ. 563.15, Γ. Στεφανόπουλος (Ναοῦ Βλασσαροῦς) δρχ. 211, Γ. Στεφανόπουλος (Καπνικαρέας) δρχ. 291.50, Μητροπολίτης Χαλκίδος δρχ. 1553.30, Ἐκκλ. Συμβούλιον Σκῆτης δρχ. 30, Γ. Στεφανόπουλος (Ἄγ. Αἰκατερίνης Μάνδρας) δρχ. 791, Ἰ. Μονὴ Μεγάλου Σπηλαίου δρχ. 3990, Ἰ. Μονὴ Ἐλώνης δρχ. 1700, Ἰ. Ὀρθοκαστᾶς δρχ. 160, Ἰ. Μονὴ Ἡλία δρχ. 1200, Ἰ. Μονὴ Βράχου δρχ. 150, Ἰ. Μονὴ Βυτομαῖ δρχ. 200, Ἰ. Μονὴ Προφ. Ἡλίου Τρικῆς δρχ. 100, Ἰ. Μονὴ Εὐαγγελισμοῦ Σκιαθοῦ δρχ. 200, Ἰ. Μονὴ Βουλκάνου δρχ. 2000, Ἰ. Μονὴ Λουκοῦς δρχ. 500, Ἰ. Μονὴ ἁγ. Ἀθανασίου δρχ. 150, Ἰ. Μονὴ Θεο-

τοῦ δρχ. 300, Ἰ. Μονὴ ἁγιοι Θεόδωροι δρχ. 120, Ἰ. Μονὴ Παλιοπαναγίας δρχ. 150, Ἰ. Μονὴ Τατάρης δρχ. 1000, Ἰ. Μονὴ Νοτινῶν δρχ. 50, Ἰ. Μονὴ Εὐαγγελισμοῦ δρχ. 200, Ἰ. Μονὴ Εἰκοσιφουνίσσης δρχ. 5000, Ἰ. Μονὴ Φανερωμένης δρχ. 400, Ἰ. Μονὴ ἁγίου Γερασίμου δρχ. 700, Ἰ. Μονὴ Ζιουσῶν δρχ. 500, Ναοῦ ἁγ. Παύλου δρχ. 250.

Ὁ Ταμίος

Γ. Ἐρμογένης

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Φενεῶ Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου.

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, γενησομένην τὴν 30ὴν Δ]βρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην—11ην π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τοῦ Χαλρίου Γκούρας καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φενεοῦ Εὐαγ. Φούγια, ἡ μίσθωσις τῆς θερινῆς χορτονομῆς τοῦ ἀγροῦ Μπούγα. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δραχ. 200.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς.

Μονὴ Φενεοῦ τῇ 11η Δ]βρίου 1923

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον *Παρθένιος Σταματόπουλος, Γεννάδιος Πίττας, Εὐθύμιος Ράπτης.*

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Ζαχολῆς

Προκηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ρητινοσυλογὴν τῶν πευκοδένδρων τῆς Μονῆς εἰς τὰς θέσεις «Περίεξ Μονῆς», «Ἅγιος Προκόπιος» καὶ «Κόκκινος Πετρίτης» ἐνεργηθησομένη ἐν Δερβενίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Εὐρωστίνης Γ. Μελισσαροπούλου τὴν 30ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ κατὰ τὴν συνήθει ὥραν 11—12 π. μ.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν τῇ Μονῇ τῇ 9 Δεκεμβρίου 1923.

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον *Γερμανὸς Ἀνδρικόπουλος, Στέφανος Ἀθανασόπουλος, Χαρίτων Ζάγκος*

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαβρύτοις Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Θεοδώρων

Προκηρύττει ὅτι

Ἡ δημοπρασία τῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς «Γυναίκειον Χάνι» ἐπαναλαμβάνεται τῇ 30ῇ Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 1604 ἐ. ἔ. προκηρῶσει ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ συμβολαιογράφου καὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ.

Οἱ ἐν γένει ὄροι ὑποχρεώσεων εὐρίσκονται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς, ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν Ἰ. Μονῇ Ἁγίων Θεοδώρων τῇ 5η Δ]βρίου 1923.

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον *Καλλιόστρατος Σπυρόπουλος, Νεφέριος Σπυρόπουλος, Παφφύριος Κουτσόπουλος*

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Πέτρας

Προκηρύττει ὅτι *

Τὴν 30ὴν τρέχ. μηνὸς Δ]βρίου ἐ. ἔ. ἐν Κατερίνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐκποίησεως 25 αἰγῶν, 5 προβάτων, 25 ὄκ. αἰγοτρίχων καὶ 50 ὄκ. τεροῦ ἐντὸς ἁσκάδων, ἀπὸ τῆς 10—12 μεσημβρίας. Οἱ βουλόμενοι περισσοτέρας πληροφορίας δύνανται νὰ λάβωσι παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Κατερίνης Μάνθῳ Δημητρίου, καὶ παρὰ τοῦ Γραφείου τῆς Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἰ. Μονῇ Πέτρας τῇ 15η Δ]βρίου 1923.

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον *Ἀρχιμ. Μελέτιος Κρασσάκης, Στέφανος Σακελλάριος*